Ч. 130. Середа 12 (25) червня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Сойм краєвий.

(4-те засїданє I-ої сесиї.)

Вчерашнє засїданє палати послів розпочало ся перед 11-ою год. рано відчитанем внесеня посла Станїньского, з протестом против звістної промови цїс. Вільгельма в Мальборзї. Внесенє упало, бо не мало відповідного числа підписів. При голосованю над справою підперте внесеня також не удержало ся, бо голосувало за ним лише трех послів. Відтак забрав голос правительственний комісар ґр. Лось до відповіди на інтерпеляциї, і відповідає між иншими на інтерпеляцию пос. Стояловского і тов., в котрій закидає ся властям, що не виплачує селянам відшкодовань за шкоди споідяні війском, а війско поповняє правдиві рабунки. Комісар замічує, що вираженє: „рабунок“ заключає в собі обиду цілого войска, а in merito, що інтерпеляция не є узасаднена. Пос. Сколишевский ставить внесенє на отворенє дискусиї над сею відповідию правительства, а внесенє се переходить з тим, що дискусия має наступити сейчас.

В обороні правит. комісаря і войскових властий виступив п. Намістник ґр. Пінїньский. Промавляло ще кількох бесїдників, почім приступлено до вибору комісий доси не зорґанїзованих. Число тих комісий збільшено еще о дві: комісию для реформ аґрарних (де мають піти внесеня о бюрах посередництва працї і рентових оселях), та комісию водну.

До комісий з Русинів увійшли: до громадскої: пос. Могильницкий; — до адміністрацийної пос. Гурик; — до правничої пос. др. Король; — до шкільної: п. Барвіньский, митр. А. Шептицкий; — до комісиї ґосподарства о. Мазикевич; — колїєвої: пос. др. Король; дорогової: пос. Охримович; — промислової: пос. Остапчук; — санїтарної: пос. Барабаш; — гірничої: пос. Старух; — сільної: пос. Мандичевский; — банкової: той самий пос. Мандичевский; петицийної: пос. Барабаш і п. Старух; податкової: пос. др. Король; — дисциплїнарної: пос. Барвіньский; — до комісиї реформ аґрарних: пос. о Богачевский; — до водної: посол Мандичевский.

Сейчас по повисших виборах перервано засїданє на 10 минут для уконституованя комісий. З Русинів вийшли до президий пос. Барвіньский яко секретар комісиї шкільної і пос. о. Мандичевский яко предсїдатель комісиї сільної.

Приступлено до дальшого порядку зі справозданями Видїлу краєвого, в тім числї зі справозданем що до верифікациї виборів з куриї сільскої повітів: бережаньского, рудецкого, тернопільского, самбірского, товмацкого і теребовельского, котрі всї апробовано.

По верифікациї відчитано ще деякі дальші справозданя видїлу краєвого в инших справах, які відіслано до дотичних комісий а деякі дрібні відразу принято.

На тім засїданє о год. 3 замкнено з тим, що на внесенє послів Сколишевского, Марієвского і Крамарчика узнано за нагляче удїленє запомоги для повітів західної Галичини ушкоджених повению і цїлу справу — взглядно дотичні внесеня відіслано до комісиї буджетової. На реферат пос. Глидзюка признано місту Любачів одноразову запомогу в сумі 2000 К. Найблизше засїданє в середу о год. 10 рано.

Вісти полїтичні.

(З краєвих соймів).

Теперішна сесия буковиньского сойму замітна новим уґрупованєм сторонництв. Доси більшість мали в соймі сполучені сторонництва руских, нїмецких і вірменьско-польских послів; тепер сполучили ся Нїмцї з Волохами, а на першім засїданю при виборі комісий пішли з ними і вірменьско-польскі посли. Головно ходило о те, щоби до жадної комісиї не вибрати п. Ник. Василька за єго виступи в радї державній. Отже не питаючи Русинів, кого з поміж себе бажають мати в кождій комісиї, поназначували собі самі до кождої комісиї також і руского посла, але поминули при тім цїлком п. Ник. Василька. Длятого, коли прийшло до вибору, п. Смаль-Стоцкий заявив іменем руских послів, що рускі посли у виборі участи не возьмуть, бо не могуть позволити на те, щоби над релятивною більшостию краєвого населеня, котру вони заступають, переходжено до дневного порядку. По тій заяві рускі посли вийшли зі салї. П. Пігуляка вибрано до всїх комісий, а п. Стоцкого до двох; але оба заявили, що вибору не приймають.

В трех соймах: шлеским, моравским і стирийским внесено проєкти на зміну виборчої краєвої ординациї і на розширенє виборчих прав.

В шлескім соймі зробив се посол Ґремс, домагаючи ся загального тайного та безпосереднього права виборчого в усїх куриях. — В моравскім соймі поставлять ческі католицко-народні посли нагле внесенє на зміну виборчої

---

83) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

Від сторони, як стояв намет короля, чути було від часу до часу голоси труб. Насампеpед коли азийскі князї входили до зборної сьвітлицї, відтак коли відходив Данаєць, а наконець коли фараон ішов з побідженими на пир.

Поводатор пригадав собі свого пана і то, що через вірність своєї жінки відзискав знову своє достоіньство, та з вдячностию устиснув Неферті руку.

Аж ось перед єго наметом счинив ся рух і увійшов официр, щоби сказати Менї, що король Данаїв і єго донька прийшли в супроводї королївскої прибочної ґвардиї, і хотять побачити ся з ним і з Нефертою, та щось поговорити.

Брами намету отворено широко.

Уарда відступила ся скромно в глубину намету, а Мена і Неферт вийшли рука об руку несподїваним гостям на стрічу.

Король Данаїв був вже старший чоловік. Борода і буйне волосє на єго голові були вже сиві, але єго рухи ще так жваві як у молодця а мимо того умірні і благородні. Єго мужескe, правильне лице було густо поморщене, а єго великі сині очи були ясні і веселі, але довкола уст поробились були від журби зморщки.

Єго донька, що ішла коло него, мала на собі довгу білу сукню, обшиту пурпурою, а єї придержував золотий пояс. Єї біляво-золоте волосє украшував на чолї диядем, а з заду спливало оно буйними кучерами на шию. Она була середного росту, але в кождім руху благородна і умірна як єї батько. Єї гладоньке біле чоло було вузке, і творило з делїкатно викроєним носом рівну лїнію: червоні єї уста були миленькі, а сполученє єї круглого лиця з білою як сніг шиєю, було чудесне.

Коло сеї пари ішов товмач, котрий кожде слово гостий перекладав зараз на египетску мову. По за ним ішло двох мужчин і тількож жінок; тамті несли дарунки для Мени, а сї для єго супруги.

Король Данаїв звеличав щирими словами благородність духа поводатора.

— Ти дав менї доказ, що й Єгиптияни знають ся на честнотах вдячности, здержаливости і вірности. Правда, що твоя заслуга, о Мено, здаєсь менї меншою, від коли я побачив твою жінку, бо хто має вже найкрасше, того красне не кортить.

Неферт почервонїла ся і відповіла борзо: Твоя великодушність робить кривду твоїй донцї, щоби менї догодити, а може бути, що й мого мужа спонукала любов до такої самої кривди, за котру твоя красна дитина нехай вам і менї вибачить.

Праксілля приступила тепер ближше до неї, і висказала їй і Менї подяку, та подала їй в дарунку дорогоцїнний диядем, золоті пряжки і красні як рідко шнурки перел, що несли з нею єї служницї. Єї батько попросив Мену, щоби він приняв від него панцир і щит, вироблений дуже красно і штучно із штучного срібла.

Відтак пішли обоє за супругами до намету, де їх яко любих гостий почестовано вином і хлїбом.

Підчас коли єї батько розмавляв щось з Меною, розповідала Праксілля при помочи товмача Неферті, які страшні хвилї пережила она, коли єї Єгиптияни взяли в неволю, і разом з иншою добичею уставили в таборі Рамзеса, як якийсь старший віком командант войска вибрав був єї собі, але Мена подав їй руку і завів до свого намету, і там держав єї як свою дитину. Глубоке єї зворушенє пробивало ся в єї голосї, а навіть і в голосї товмача, коли она то розповідала, а відтак закінчила словами: Як я єму вдячна, зрозумієш аж тодї, коли тобі скажу, що той, котрий менї призна-

ординацiї в сїльскiй куриї і заведенє загального тайного і безпосередного голосованя. — Знов-же в стирийскім соймі внесено проєкт, після котрого сойм складав би ся з 100 послів, з чого 4 було би вірилїстів. З 66 виборних послів, 2 припало би на Грац а 4 на курию загальну. У всїх куриях було би голосованє тайне і безпосереднє.

Новинки.

Львів дня 24-го червня 1902.

— **Перший курс пожарництва** для інструкторів сельских сторожий пожарничих відбуде ся заходом товариства гімнастичного „Сокіл" і тревати буде від понедїлка 30-го червня с. р. — до включно — пятницї 4-го липня с. р., а то кождого дня від години 3 до 6 з полудня.

Курс сей обнимати буде науку органїзациї сторожий, виклади теоретичні і вправи практичні в гашеню огню, як також науку первого ратунку окалїчених, попечених і занедужалих осіб при пожарі. На закінченє курсу відбудуть ся обзорини пожарнї і приладів пожарничих міскої сторожи огневої у Львові, як також складу сикавок і приладів огневих „Бюра гандльового" при ул. Косцюшки ч. 4

В цїли запевненя як найчисленнїйшої участи в тім курсї рішено, що всї члени і ученики „Сокола" можуть користати з курсу неоплатно і Старшина надїє ся, що тільки недужі, або у Львові неприсутні відтягнуть ся від участи.

Також і особи з по-за круга членів „Сокола" можуть бути участниками курсу, за попередним зголошенем ся і одержанем запрошеня.

Зголошуватись можна щоденно пополудни в „Соколї" при ул. Підвале ч. 7.

— **Гураґан**, що лютив ся 19 с. м. в Бережанах, дав ся в знаки і в сусїдних селах, та полишив по собі страшні слїди знищеня. В Дунаєві зірвав він дах з хати Василя Димида і виломив в кількох мінутах 10-морговий ліс сосновий та вирвав з корінем яких 200 дубів, а в Чемеринцях розніс 7 загород селяньских. З Теличого, підгаєцкого повіта пишуть, що там 19 с. м. около год. $8^1/_2$ рано надтягнула з полудня при сильнім вітрі хмара, в котрій гудїло і пустив ся уливний дощ. Нараз повстав страшний шум, гук і ломіт дерев. Величезний стовп, сповитий білою хмарою розбитого на пил дощу, серед котрого крутились, сягаючи аж в хмари, зірвані з будинків спіпки, листя і галузє дерев, пересунув ся в поперек села в напрямі з полудня на північ. Кільканацять сїльских забудовань в части цїлком завалили ся, в части сильно нарушені. Найгрубші дерева, ясенї, черешнї, котрі попали ся в трубу, поломані мов сїрнички або вирвані з корінем. В декотрих хатах повириванi вікна і двері. В однїй хатї видерло вікна і посвидало з кухнї горшки зі стравою, але хата уцїлїла. На щастє нїхто не пострадав житя, анї тяжкого ушкодженя тїла. Одного селянина, що йшов під той час селом, захопила труба, але він ухопившись стовпа від воріт, вийшов не ушкодженим. Скінчилось у него лиш на великім переляку і на стратї капелюха, котрий вітрова труба з собою забрала.

— **Женщина начальником стациї.** На стациї Вільнїян зелїзницї Боцен-Меран буде від 1 січня 1903 р. сповняти обовязки начальника стациї женщина, яка відбула практику і здала всї вимагані іспити.

— **Торговельники живим товаром.** Вчера прийшла вість до Львова, що в Понтафель арештовано якусь паню зі Львова, що везла з собою дві дївчини до Удіне. Одна з дївчат була 18-лїтна, а друга 19-лїтна; обі походили зі Львова, а везено їх до Бонос Айрес до дому розпусти, як показало ся з листів, найдених при арештованій.

— **Нещасливі пригоди.** З руштованя у висотї другого поверха при будові дому, що ставить ся при улици Сакраменток, упав онодги рано робітник Адам Садик і потовк ся так тяжко, що єго непритомного відвезено до шпиталю. — В Перемишли крамарка Хана Вальд взяла з собою доньку кухарки, шестилїтну Тоню Мазуркевич до пивницї, щоби їй посьвітила. Дитина занадто зближила горіючу сьвічку до своєї одежини, а та займила ся і стала горїти. Перепуджена крамарка лишила горіючу дитину в пивници, а сама вибігла. На щастє надбіг якийсь чоловік і чуючи крик дитини, вбіг та придушив мокрими шматами огонь, але дитина була вже так попечена, що мимо помочи лїкарскої нема надії удержати єї при житю. Против Хани Вальд розведено доходженє карнє.— Дня 15-го с. м. по полудни утонув в ставі в Підгайцях 20-лїтний Михайло Горох син селянина з громади Галича, підгаєцкого повіта, мимо того, що умів плавати. Здаєсь, що попавши на глубоке місце, утомив ся і не міг вже виплисти. Тїло знайдено аж в три години опісля. — Дня 20 с. м. о год. 3 рано переїхала машина на двірци зелїзничім в Терноноли топника Варголомія Мачуляка, виїзджаючи з огрівальні на шлях і забила єго на місци. В справі сїй веде ся судове доходженє. — Дня 12-го с. м. потовк ся селянин Михайло Готовский з Белзця підчас набираня кльоців для тартаку акцийного товариства, що в наслїдок того помер дня 14 с. м. — Дня 17 с. м. в громадї Іванків, борщівского повіта, впала до керницї дволїтна дитина Андрія Зюбрецкого і утонила ся. — В каналї виходячім з Черемоша в Устєріках знайдено межи кльоцами приготовлеными до сплаву тїло гуцула Николи Кречуняка Юренчука, котрий о скілько то можна було дослїдити, впав там ще дня 4 с. м. в наслїдок ослабленя або пяньства. Нещасливий мав 58 лїт, був жонатим, батьком 2 дїтий і бідним господарем з Ясенева горішного, косівского повіта.

— **Напад.** Дня 11 с. м. напало двох незнаних в збіжу укритих людий на післанця почтового з Нового села 15-лїтного Івана Калину, котрий ішов на почту до Куликова і здерли з него чоботи та відобрали бохонець хлїба. Люди ті судячи по одїню і напрямі в котрім був слїд за ними, походили зі Львова, о чім дано знати дирекциї полициї.

— **Убийник рідної сестри.** Ще дня 19 мая мая сего року в ночи убив Яцко Гапій господар з Бутин, повіта жовківского, спільно з Іваном Батючком з Дворець, свою рідну сестру Гаську Гапій в тім намірі, щоби забрати часть ґрунту, який їй належав ся. Убийство викрито аж 11 с. м. і убийників арештовано.

— **Нещастя від громів.** Дня 19 с. м. о годинї 5 рано вдарив грім в хату 46-лїтної вдовицї Єви Волошин в Гладках пов. тернопільского і забив єї на місци, а рівночасно і згорів дах на хатї. — Дня 14 с. м. около 3 год. по полудни вдарив грім в Борщеві в шопу власність Ангелї Яроцкої і знищив єї враз із збіжем і знарядами господарскими. Необезпечена шкода виносить около 2000 К. — Дня 17 с. м. о 5 год. по полудни вдарив грім серед страшної тучі в хату селянина Томи Бакалика в Стружах пов. сяніцкого і спалив єї до тла.

— **Новий газард.** З Парижа доносять, що там ширить ся незвичайно нова гра газардова т. зв. барсатка, спроваджена з Індиї. Газард той полягає на тім, що на дахах і бальконах домів уміщують резервоари водні з подїлкою і робить ся заклади, до якої висоти вода доцеєва в разі дощу наповнить резервоар. В Індиях гра ся так розповсюднила ся, що заказано єї полицийно.

ченим на мужа, упав в моїх очах зранений на землю підчас оборони нашого табору. Він подужав, а тепер коли верну домів, має відбути ся наше весїлє.

— Дали би то боги! — відозвав ся Данаєць, — бо Праксілля то послїдна лїторость мого роду. Чотирох синів як цьвіти забрала менї убийча війна, заким они ще оженили ся, а мій зять погиб з египетских рук при обороні нашого табору, котрий разом з єго жінкою і новонародженим синком дістав ся у ваші руки. Так лишили менї завистні боги одну однїсеньку Праксілю, мою наймолодшу дитину.

Коли він так говорив, почув ся голос варти, закричала голосно якась дитина, і зараз потім вбіг малий Шерау з піднесеною в гору рукою до немету і крикнув: Вже маю, я знайшов!

Уарда, що сидїла за занавісою, котра заслоняла місце до спаня в наметї, але з великим напруженєм слухала кожде слово Данайця і не могла надивити ся на біленьку з білявим волосєм Праксіллю, виступила тепер звоpушена і сьміло аж на саму середину намету і взяла свою дорогоцїнність хлопцеви з рук, щоби єї показати володїтелеви Данаїв, бо підчас коли она дивила ся на Праксіллю, здавало ся їй, як би виділа ся в зеркалї і в нїй відозвав ся здогад, що єї мати була данайскою женщиною.

Серце било ся в нїй голосно, коли она скромно і зі схиленою головкою як просяча приступила до князя і наставила до него свою дорогоцїнність.

Присутні счудовані видивили ся на старого героя, бо єго висока стать зачала хитати ся і витягнувши руки до Уарди нїби боронив ся від неї а поступаючись взад крикнув: Ксанто, Ксанто! Чи то гадес пустив свою тїнь? Чи ти мене хочеш закликати?

Праксілля перепуджена подивила ся на батька, здивована глянула на Уарду; але нараз і она крикнула не своїм голосом, здоймила чим скорше якийсь ланцушок зі своєї шиї, прискочила до Уарди, взяла їй з руки єї дорогоцїнність і сказала: Ось, ось єсть друга половина окраси моєї бідної сестри Ксанти!

Глубоко трогаючий був вид, коли старий володїтель старав ся всїма силами опамятати ся, а єго дочка з нїжностию придивляла ся Уардї. Сильні єго руки дрожали, коли він золоту окрасу своєї доньки Праксіллї і Уарди старав ся зложити до купи. Оба кусні були зовсїм однакові. Кождий з них представляв крило орла, що виходив із півкруглої плитки, вкритої якоюсь написею. Коли було зложити оба кусні до купи, то зробилась птиця з розпущеними крилами, на котрої груди можна було прочитати загадочну напись, котрої дрібонькі хороші рядки сходили ся докладно в тім місци, де були перерізані:

Річ до нїчого не здатна, марна лиш з неї окраса,
Злучена з другою однак, любою Зевсови стаєсь.

Данаєць лиш глянув на сї слова, як і зараз переконав ся, що має в руцї золоту річ, котру власною рукою повісив на шиї своєї доньки Ксанти в день єї весїля, а котрої другу половину носила тодї єї матір, по котрій дістала ся она Праксіллї в спадщинї. Та дорогоцїнність була первістно зроблена для єго жінки і єї вчасно померлої сестри близнючки.

Заким ще володїтель Данаїв зачав розпитувати ся і шукати поясненя, обняв він обіруч головку Уарди, наставив єї любе личко просто до себе і дивив ся в него як би в книжку, в котрій сподївав ся відчитати історию найщасливїйших хвиль свого житя, а дївчина не бояла ся і не боронила ся, коли він поцїлував єї в чоло, бо знала, що она споріднена з тим чоловіком.

Наконець дав Данаєць знак товмачеви. Уарду спитали, що она знає про свою матїр, а она тогди розповіла, що єї матїр привели до Теб яко бранку з малим хлопятком, котре незадовго опісля померло, що єї купив собі єї батько і оженив ся з нею і мимо того, що она була нїма, любив єї дуже.

По тім оповіданю пізнав король Данаїв, що она єго внучка, притулив єї до Праксіллї і розповів Менї і Нефертї, що двайцять лїт тому назад підчас нападу на табор єго зятя убили, а жінку тогож, єго доньку Ксанту, до котрої Уарда подібна як одна капля води до другої, забрали в неволю з хлопятком при грудех. Єго жінка, що на кілька недїль перед тим привела єму була на сьвіт Праксіллю, так тим згризла ся, що вмерла. Надармо шукали они та перепитували за Ксантою і єї дитиною, але він собі пригадує, що Єгиптяни, коли він їм обіцяв великий викуп, питали єго, чи єго донька була нїма, а він відповів, що „нї". Видко, що Ксанта із смутку і страху стратила мову.

Годі описати радість короля Данаїв, а Уарда не могла надивити ся на него і єго доньку і що хвиля брала їх за руки.

Відтак звернула ся до товмача і спитала: Як каже ся: я дуже щаслива? Усьміхаючись повторила за ним, а відтак спитала знову: Як

— **Молоденький король ішпаньский,** Альфонс зачинає вже давати докази самостійности. Тими днями, як доносять з Мадриту, відбуваючи о год. 8 рано проїздку верхом зі шваґром і адютантом, заалярмував цілком несподівано 4 полк артилериї і повів его до замку для спрезентованя королевій-матери. В протягу 29 мінут полк був готов до вимаршу. Жовніра, котрий перший вивів зі стайні мули з упряжею, обдарував король 25 пенсами, а жовнірам, котрі виточили першу армату, по 5 пенсів Часопись Espanol пише, що міністер війни, Вайлер, був невдоволений з того поступку короля. Ані він, ані командуючий ґенерал не знали о тім нічого.

— **Ориґінальна переписка.** В „Румбурґскій ґазеті“, виходячій в північній Чехії, завела ся така переписка межи редакцією а еї читачами: Згадана ґазета помістила чоловічка, зробленого з точок, перепинок, скобок, і т. д., (діло штуки друкарскої), щоби показати своїм читателям, як виглядає той чоловік, котрий не читає ніякої ґазети. На то відозвав ся якийсь читач в листі: Як виглядає ґазетник, то вже знаємо, а чи не могли би ви нам показати, як виглядає той чоловік, що мусить читати що дня ґазету, в котрій нема нічого більше, як лиш бріхні, та різане свиний? На той притик відповіла редакция: Як такий драбиско виглядає, не знаємо; але коли би ми колись побачили такого зизоокого, кривоного лупія, то боїмо ся дуже, що він був би на волос до вас подібний. — Якийсь другий читатель поставив питане: Чи то правда, що телефонові дроти суть в середині порожні і що тогди робить ся, коли они позагинають ся. — На то відповіла ґазета: Ви добре довідали ся; дроти телефонові суть з середині порожні, а щоби їх направити, то дресують мікробів і пускають їх до середини дрота, щоби они із середини випрасували загнення. Підіть на почту і кажіть собі показати таку скринку з мікробами. — За кілька днів наспів лист від того читача до редакциї: Я ходив на почту, щоби подивити ся на скринку з мікробами, а там мене страшенно висьміяли. Як можна із старого чоловіка і свого передплатника робити дурня?

— **Померли:** О. Григорий Гнатович, парох в Добротворі, львівскої архиепархії, упокоїв ся дня 15 с. м. в 79 році житя, а в 48 році сьвященьства. — Анна Янкевичева, вдова по бл. п. Івані Янкевичу, б. приходнику в Ганусівцях, упокоїла ся у свого сина в Межигірцях, дня 12 с. м. в 95 році житя. — Ілия Козак, кандидат III. року учительскої семинариї, упокоїв ся в Станиславові дня 18 с. м. в 21 році житя.

Штука, наука і література.

— **Начерки Олекси Кузьми** I. Том. Під таким заголовком появила ся збірка оповідань, котра містить в собі: „Трудна кариера“, „На перебій“, „На посаді“ і „Дивак“. — Дістати можна в Ставропигійскій книгарни. — Ціна 2 К.

Телеґрами.

Дрездно 24 червня. Вчера рано прибув тут австрийский Цїсар Франц Йосиф, повитаний на двірци королем і наслїдником престола. Цїсар замешкав в королївскій палатї. Вечером прибули до Дрездна цїсар Вільгельм, цїсарева і богато инших удїльних князїв. О годині 9 вечером відбув ся похорон в католицкій двірскій каплици.

Казань 24 червня. Передвчера вибух в татарскій дільници великий огонь і знищив дуже велику часть міста. Шкоди виносять кілька мілїонів рублїв.

Претория 24 червня. Льорд Мільнер зложив вчера присягу як ґубернатор і начальний командант кольоній полуднево-африканьских.

Льондон 24 червня. На коронацийні торжества прибув сюди пруский маршалок Вальдерзе.

кaже ся: Уарда буде вас любити з цілого серця? Та й то повторила, а не докладно вимовлене речене звучало так щиро, так глубоко відчуте, що еї дїдо пригорнув еї до свого серця.

Нефертї станули сльози в очах від зворушеня, а коли Уарда кинулась і їй на шию, сказала она: Самотний лебедь знайшов свое стадо, самотний листок знайшов своє дерево і може тепер бути щасливий.

Так минула година найчистїйшої розкоші.

Наконець король Данаїв став збирати ся і хотів Уарду взяти з собою; але Мена попросив его, щоби він єму позволив, розповісти фараонови і его доньці, що стало ся, бо Уарда належить до доньки фараона і Бент-Анат віддала еї єму в опіку, а він не сьміє віддати еї в чужі руки не спитавши насамперед о то княгинї.

Не чекаючи відповіди Данайця, вийшов він з намету, постарав ся о то, щоби его впустили на пир короля, а ми вже знаємо, що Рамзес з Бент-Анатою і Рамерім пішли зараз за ним.

По дорозї розповів Мена зворушеними словами трогаючу подію, котрої він лише що був сьвідком, а Рамзес спитав свого сина, зиркнувши з під ока на Бент-Анату: Хотів би ти направити твою похибку і своїм зарученєм з внучкою короля Данаїв позискати его для нас?

Князь не міг на то відповісти словами, але вхопив руку свого батька і поцїлував еї так нагально, що Рамзес вихопив еї від него і грозячи єму пальцем відозвав ся: Менї видить ся, мій друже, що ти вже нас випередив і поза нашими плечима взяв ся до штуки правлїня державою!

Перед наметом Мени застав Рамзес гордого противника і хотів єму подати руку, але Данаєць впав вже був перед ним на землю як і другі князї та промовив: „Не уважай мене за борця і короля, лиш за просячого батька. Заключім мир і позволь менї забрати з собою отсю дївчину, мою внучку до еї вітчини“.

Рамзес підніс старика із землї, подав єму руку і сказав добротливо: То, чого бажаєш, можу лиш до половини сповнити: Кріпкий союз і добрий, тревалий мир предкладає тобі король Єгипту з цїлого серця; але що до сеї красної дївиці, то мусиш вже поговорити з моїми дїтьми, насамперед з отсею моєю донькою Бент-Анатою, до котрої дружини она належить, а відтак з твоїм давним плїнником, отсим моїм сином Рамерi'м, котрий хоче взяти собі Уарду за жінку.

— Я здаю мої права на брата — відозвала ся Бент-Анат — і питаю ся тебе дївчино, чи схотїла би ти признати его своїм паном?

Уарда кивнула потакуючи головкою і подивила ся на свого дїда такими очима, що він вже й без товмача зрозумів еї.

—Я знаю тебе добре—сказав тепер король Данаїв звертаючись до Рамерi'го. — Ми стояли в битві против себе і я взяв тебе в неволю по тім, коли тебе приголомшив мій меч і ти впав з воза на землю. Ти ще за надто палкий, але час направить хиби, коли з кого такий герой як з тебе.

(Дальше буде).

Оповіщене

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского
Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греції, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Гвіда Рені* вел. 49×39 цм. . 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офрамковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).